

во поиска миръ; но Домиціанъ нито искаше да чуе, камо ли да преговаря за миръ. А помежду на място да са ползува отъ удържаниата побѣда, той обѣрнѣ войските си срѣщу *Маркоманыть*,⁽⁶⁾ и, слѣдъ като са развали отъ тѣхъ, прибѣрза да влѣзе въ преговоры съ Децебалъ чрезъ нарочиты посланици, които му предложихъ условія за миръ но-сгодни отъ колкото Дакытѣ еа надѣвахѫ.

Децебалъ, като гледаше трудното положеніе на своите си, пріе предложеніето на И-ра, но намѣсто да иде лично да еа срѣщне съ него, какъто Домиціанъ желаеше, той отреди на тѣзи миссія брата си Діегиса. Діегисъ предаде Императору нѣколко оражія и малко едно число робы, а отъ него получи вѣнецъ въ името на брата си. И-рътъ склони ёще да плаща Децебалу ежегодно една сумма, и да му испраща художини отъ разны запаєты, особенно отъ тѣзи, които правїхъ машины потрѣбни за бой.

Тѣзи ежегодна давнина, римлянитѣ плащахѫ редовно и точно прѣзъ сичкыя животъ на И-ра Домиціана, а помежду, слѣдъ единъ толкозъ срамотенъ миръ, той бѣлѣжи въ писмата си къмъ сената, че быль накаралъ Децебала да са подчини на сичкытѣ условія, които видѣлъ за сгодни да му предложи и наложи! За да даде една вѣроятностъ на тѣзи басня, той испрати до Сената посланици отъ Децебала съ едно подчинително писмо, писано ужъ отъ страната на този вла-

⁽⁶⁾ Този народъ живѣлъ въ Моравія; рѣката *Morava* Нѣмцытѣ и днесъ я наричатъ *Маркъ*: слѣдов. маркоманы ще бѫде Нѣмскій преводъ на името Моравитиши или Моравци. Латинитѣ, като засели отъ Нѣмцытѣ *Mark-tanneg*, моравски мѣжье, приляп му своя форма *Marcomanni*.